

ה'תקעח

ב"ה, ה' תמוז, תשי"ז

ברוקלין.

1234567

הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ מו"ה מיכאל שי

אוצר החכמה

שלום וברכה!

במש"כ ע"ד הפסק הלימוד לגמרי בהב"ר למשך חודש מפני החום
 וכו' — הנה אם אי"א שאני. אבל בדאפשר, מובן שהפסק לגמרי אינו רצוי כלל
 וכלל. ואם תעזבני יום וכו' ומכש"כ זמן ארוך.

ה'תקעט

ב"ה, ה' תמוז, תשי"ז

ברוקלין.

הו"ח אי"א נוי"נ וכו' יצחק שי

שלום וברכה!

לאחרי הפסק ארוך נתקבל מכתבו מכ"ז סיון, ובשאלתו:

(א) אם מברכין על ליקוי לבנה או לקוי חמה.

ידוע הכלל אשר אין לחדש ברכה שלא הוזכרה בש"ס (ב"י או"ח סמ"ו).
 וי"ל הטעם דאין מברכין ע"ז מפני שהוא סימן לפורעניות **הבאה** (סוכה כט,
 א). ואדרבה צריכה תפלה לבטלה וצעקה ולא ברכה.

(ב) אם ידעו חז"ל אודות ענין ליקויים הנ"ל ואם זהו ענין טבעי.

ה'תקעח

מו"ה מיכאל: ליפסקר, מקנס. אגרות נוספות אליו — לעיל ח"ד ד'תתצז, ובהנסמן בהערות
 שם.

ה'תקעט

יצחק: וי"ל, שדה אליהו. אגרות נוספות אליו — לעיל ח"ד ד'תתסב.
 אם ידעו: ראה לקו"ש חט"ו ע' 8.

לקוי המאורות מובא בכמה מקומות בדברי חז"ל ופליאה גם הספק ביה, כי ידוע אשר אפילו חכמי מצרים ולפני זה בבבל כבר ערכו לוחות הליקוים האמורים וידוע בספרי דברי הימים ומובא להבדיל גם בכתבי הקדש, אשר בני ישראל עמדו בקישור עם חכמי מצרים וחכמי בבל.

אוצר החכמה

מעריכת לוחות האמורים מובן שתופעה האמורה היא ענין טבעי, אבל ביחד עם זה יש בזה גם סימן, ובדוגמת ענין הקשת, שגם הוא ענין טבעי עתה, וביחד עם זה משמש אות, וככתוב בארוכה, ואין בזה סתירה, שהרי במה דברים אמורים אשר ליקוי חמה ולקוי לבנה יש להם הפירושים כמרז"ל (סוכה כט, א) – כשנראים הלקוים בארץ (ונראים לזה היודע ע"ד פירוש הליקוים), משא"כ באם יתכסו השמים בעננים וכיו"ב, הרי אין זה ענין של סימן והוראה להאדם אשר על האדמה, ועד"ז הוא גם בענין הקשת, וכמבואר במפרשי התורה.

אח"ח 1234567

ג) מהו החילוק בין ההולכים בהדרכת תורת החסידות ואלו שלא אחזו בזה, אם יש הבדל בהשקפת עולמם.

אוצר החכמה

מובן אשר כן הוא ונראה במוחש, ויארכו הדברים לבאר במכתב ובפרט שמבוארים הם בכמה ספרים המבארים תורת החסידות ועניני וראה ג"כ קונטרס לימוד החסידות לכ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

ד) בשאלתו אודות עשיית קיצורים לתניא, בטח יוכל למצאם תחלת ספר קיצורים והערות לתניא לכ"ק אדמו"ר הצמח צדק, ומובן שאין זה שולל מה שעושה סימנים וקיצורים לעצמו בשביל שתוקל עליו החקיקה בזכרונו בענינים המובאים בתניא והחזרה עליהם לעת מצוא.

ה) לימוד לעצמו ולעשות להפצת היהדות ככל יכולתו.

כמדומה כבר כתבתי לו שאין בזה כל סתירה ללימוד בפני עצמו ואדרבה בשביל לפעול על הזולת צריך ללמוד גם לעצמו, אלא שחילוק הזמנים בין שני הלימודים ובכלל שני ההתעסקות לעצמו ועם הזולת, לא הכל שוים בזה, וכיון שאדם קרוב לעצמו ונוגע, זקוק להתייעצות עם אחר שיכול לדון על הענין מבלי נגיעה ופניי.

ו) במ"ש שאורח חיים בקבוץ וסדר הענינים אין מתאים לפעולות בהחזקת היהדות וכו'.